

μεισεν ως όργανον καλύμματος εις άνδρα πταιστην απέναντι του Θεού.

Κατά την ελληνική μυθολογία εις συκή μετεμορφώθη ο Τιτάν Συκεύς υπό της μητρός του Γης για να διασωθεί από τον Αία που ήθελε να τον φονεύσει. Επίσης όταν η θεά της Γεωργίας Δήμητρα επληροφορήθη την εξαφάνισιν της θυγατέρας της Περσεφόνης, την οποίαν ήρπασεν ο άρχων του Άδου Πλούτων με την συγκατάθεση του Διός, εξωργίσθη και εγκατέλειπεν τον Όλυμπον. Αναζητούσα στη γη την θυγατέρα της η Δήμητρα μεταμορφώθηκε σε γριά και εφιλοξενήθη στην Ελευσίνα από τον Βασιλέα της Φυτάλου. Στη θλίψη της η Δήμητρα ημπόδισε την γη να παράγει καρπούς, επέτρεψε όμως εις την συκή να βλαστήσει σε αντάλλαγμα της φιλοξενίας του Φυτάλου και εδίδαξε την καλλιέργειαν της στην Αττική. Εκ του μύθου τούτου προέκυπεν η γνώμη των Αθηναίων ότι η συκή και η ελαία, ευρέθησαν το πρώτον, εις την Αττικήν.

Η συκή εκαλλιεργείτο εις την Ελλάδα από τους Ομηρικούς χρόνους. Τούτο αναφέρεται ότι ο Οδυσσεύς αποκαλυπτόμενος εις τον πατέρα του Λαέρτη του υπενθύμισεν, προς επιβεβαίωσιν, ότι κάποτε του είχε δώσει διάφορα δώρα μεταξύ των οποίων και τεσσαράκοντα συκές. Επίσης ότι η Χάρυβδις έμενε κάτω από αγριοσυκή.

Η συκή ήτο γνωστή και στους Πέρσες,

Κατά τον Ηρόδοτο ο βασιλέας Ξέρξης έφαγε σύκα ξηρά της Αττικής, τόσο πολύ δε του άρεσαν, ώστε απεφάσισε να καταλάβει στρατιωτικώς την Αττική για να έχει αφθονία νωπών και ξηρών συκών.

Τα σύκα ήταν τόσο πολύ αγαπητά στους Έλληνες ώστε απαγορεύετο η εξαγωγή των, οι δε επ' αμοιβή καταγγέλοντες τους κλέπτοντας και εξαγοντας τιαυτά σύκα ονομάζοντο «συκοφάνται». Το επίθετον τούτο έλαβε βραδύτερον την σημασίαν, όπως και σήμερα, ένεκα των τότε λαμβανουσών χώραν πολλών ανακριβειών ή και ψευδών καταγγελιών επί κλοπή και εξαγωγή σύκων.

Εκτός της κοινής συκής υπάρχουν διάφορα άλλα είδη, όπως η λεγόμενη «Βεγγαλική» ή «Ινδική», αυτή σε ηλικία 50-60 χρόνων οι κλάδοι της εξαπλούνται και δύνανται να καλύψουν έκτασιν δυο μέχρι τριών στρεμμάτων. Άλλη συκή είναι η «Ελαστικοφόρος», η «Ιερά» των Ανατολικών Ινδιών, εκ του κορμού της οποίας ρέει η ρητίνη στοκλάκη, από την οποία παρασκευάζεται η γόμα λάκκα. Η «Βασιλική», η «Σμυρναϊκή» και η Μιεσσηνιακή».

Στη βιοτεχνία η κατεργασία των άσπρων ξηρών σύκων, τα οποία καλούνται «παστόσυκα» φέρει αρκετόν, συνάλλαγμα στον τόπο, γίνεται δε τελευταίως ειδική συσκευασία των και διατίθενται προς πώλησιν στην αγορά και στο εξωτερικό.

Άνοιξη

Βάρβαρη έφοδο σήμερα η Άνοιξη
με την οροβροντία των ανθών μιας μυγαλιάς
Κι εσύ ταλαίπωρη μου καρδιά
διαβρωμένη απ' το πολύμυνο της νοσταλγίας σκουλήκι
άξαφνα βρέθηκες δίχως μετερίζι

Αμήχανος, ψηλά στην έπαληξη των ματιών μου
ανεμίζω λευκή σημαιούλα το δάκρυ μου
και παραδίνομαι.

Τάκης Νικολαΐδης